

గంగా తపస్సు - ఒక పరిచయం

డా. అపర్ట్ యేలూరిపాటి, బ్రిట్టేవాటర్, న్యూజెర్సీ

కన్ని కన్ని కథలు చదివినప్పుడు, కన్ని సినిమాలు చూసినప్పుడు మనల్ని చాలారోజులు ఆ పాత్రలు వెంటాడతాయి. ఇది ఇలాగే ఎందుకు జరిగింది? ఇలా అయితే ఎలా ఉండేది? అని మనం చాలా ఆలోచిస్తాం. రచయిత ఇలా రాసి ఉంటే, ముగింపు ఇలా కాక మరోలా ఉండి ఉంటే, అని ఎంతో మధునపడతాం. అలాంటి ఆలోచన ఆ రచయితకే కలిగితే, అప్పటి తన పరిణతికి అనుగుణంగా, తన కథని తనకి నచ్చినట్టు కొంత మార్పి, మరికొంత చేర్పి, మళ్ళీ తనకి నచ్చిన రూపాన్ని ఇవ్వగలుగుతాడు. మరింత అందంగా మలచగలుగుతాడు. అసలు ఇలా ఒక కథకి కోసాగింపుతో మరొక కథ రావటం, ఒక అందమైన రచనా ప్రక్కియ. మొదటి కథ విజయవంతమయ్యందనటానికి ఇది ఒక నిదర్శనం కూడా. అలాంటి చక్కని పాత్రల కల్పనలతో, సన్నివేశాల కూర్చుతో పొడిగించబడ్డ కథే ఈ “గంగాతపస్స”. (తమిళంలో “గంగై ఎంగే పోగిరాళ్”). రచయిత జయికాంతన్ ముద్దుబిడ్డ.

1966లో ‘ఆనందవికటన్’ పత్రికలో ప్రచురించబడ్డ జయికాంతన్ రచించిన “అగ్నిప్రవేశం” అనే ఒక చిన్నకథ, తమిళనాడులో ఎంతోమంది విమర్శలను ఎదుర్కొని, ఎంతమందికో చర్చనీయాంశమయ్యంది. ఆరేళ్ళ తర్వాత మళ్ళీ ఆ రచయిత చేతనే “సిల నేరంగళిల్, సిలమనిధర్భాల్” అనే పెరుతో పొడిగించబడి, ప్రతిష్టాకరమైన కెంద్రీయ సాహిత్య అకాడమీ పురస్కారాన్ని కూడా పొందింది. రచయితకి ఆ కథపట్ల, పాత్రలపట్ల ఆత్మీయత మరింత పెరిగింది. అయితే గంగ పాత్రలోనే ఆమె జీవనవిధానంలోనే ఇంకా ఏదో అసంతృప్తి ఆయన్ను వెంటాడినట్టుంది. మళ్ళీ అదే కథను పొడిగించి “గంగై ఎంగే పోగిరాళ్”గా అందించారు శ్రీ జయికాంతన్. దీన్ని తెలుగులోకి యథాతథంగా ముఖ్యంగా కథయొక్క కైలికి, వాతావరణానికి, ఏమాత్రం భంగం కలిగించకుండా “గంగాతపస్స”గా అనువదించారు ఏండి సుందరేశ్వర్న.

అగ్నిప్రవేశం చిన్న కథ. మూడే పాత్రలు. తల్లి, కొడుకు, కూతురు. ఆ కూతురు పదమూడేళ్ళ చిన్నపిల్ల. ఒకరోజు అనుకోకుండా ఒకతని చేత భంగపడుతుంది. ఆ విషయాన్ని ఆమె ఇంటికి వచ్చి తల్లికి చెప్పినప్పుడు ఆ తల్లి బాగా ఏడ్చి, జరిగినదానికి ఏమి చెయ్యలో తెలియక, కూతుర్ని చంపెయ్యాలనుకని, చివరికి గంగ తప్పు మాత్రం ఏముందిలేమ్మని సమాధానపడి, ఆమె తలస్వానం చేయించి, ఆమె ఒంటి మీద పోసినని నీళ్ళు కాదని, అగ్నితో స్వానం చేసినట్టుగా భావించమని, జరిగినదాన్ని ఎవరితోనూ చెప్పవద్దని, తిరిగి మామూలు జీవితాన్ని గడపమని చెప్పటంతో కథ ముగిసిపోతుంది. అన్యాయమైపోయిన కూతురిని కడుపులో పెట్టుకుని కాపాడే తల్లి మనస్తుత్యాన్ని ఇక్కడ చూపించాడు రచయిత. ఆ రోజుల్లో ఇది నిజంగానే విష్ణువాత్మకమైన ముగింపు.

అయితే ఆ ముగింపు చాలామందికి నచ్చలేదు. ఈ పరిష్కారం సమాజానికి నష్టం కలిగించేదిగా ఉందని కొంతమంది ద్వయజమెత్తారు. దీనికి పొడిగింపుగా ఆ ముగింపును మార్పస్తూ మరన్నే కథలకూడా వచ్చాయి (చివరికి ఆ అమ్మాయి ఆత్మహత్య చేసుకున్నట్టుగా కూడా).

అప్పేద్ది సాప్తాంగా పరిశీలించిన జయికాంతన్ ఆరు సంవత్సరాల తర్వాత తన కథను తనే పొడిగిస్తూ “సిల నేరంగళిల్, సిలమనిధర్భాల్” నపలగా అందించారు. (ఆ నపలని తెలుగులోకి మాలతీ ఉండూర్ అనువదించారు). ఆ కథలో గంగ మానసిక సంఘర్షణ, వేదన చాలా సున్నితంగా చిత్రించారు జయికాంతన్. చిన్నప్పుడే అన్యాయానికి గురి అయిన గంగ మామయ్ ల్రోడ్చలంతో పట్టబట్టురాలై, ఉగ్గోగం చేస్తూ, ఆ మామయ్ తనపట్ల వెకెలితాన్ని చూపితే భరిస్తూ, “గంగకి సమర్థత ఉంటే వాళ్ళ పెతికి పట్టుకొమ్మను” అని మామయ్ చేసిన చాలెంజలో తనకు నష్టం చేసిన వ్యక్తి కోసం ప్రయత్నించి, చివరికి తన కథలాంటి కథని రచించిన రచయిత ఆర్.కె.వీ. సహాయంతో తను వెతుకుతున్న వ్యక్తి ‘ప్రభు’ అని తెలుసుకుంటుంది. అతనికి కూడా తానెవరో తెలియచేస్తుంది.

ప్రభు ప్రవర్తన, స్నేహశిలం నచ్చిన గంగ అతనికి దగ్గరవ్యాలని ప్రయత్నిస్తుంది. అతనితో జీవితం గడపాలని ఆశ పడుతుంది. కాని అతనికి ఆ ఉడ్డేశ్యం ఏ కోశానా లేదు. ఆమెకు పెళ్ళిచేసి, మంచి జీవితాన్ని ఇవ్వాలని అతని తపన. ఈ గడపల మధ్య అతను ఆమెనుంచి దూరమపుతాడు. ఒంటరిగా మిగిలిపోయిన గంగ చివరికి ఆ మానసిక వేదననుంచి దూరంగా పటానికి తాగుడుకు బానిస అయిపోతుంది. ఇది “సిల నేరంగళిల్, సిలమనిధర్భాల్” కథకి ముగింపు. ఆత్మవిశ్వాసానికి, పట్టురలకే నిదర్శనంగా నిలిచిన గంగ పరిస్థితులకి లోగి నిస్సహాయంగా నిలవటం ఒకింత బాధని కలిగిస్తుంది. (తర్వాతికాలంలో (గంగ పాత్రలో లక్ష్మీ నటించగా) చలనచిత్రం కూడా పచ్చింది).

ఆ నపల సాహిత్య అకాడమీ బహుమతిని పొందినపుటికీ, కథ చివరిలో కథానాయిక ప్రపంచాన్ని ఎదిరించి పోరాడుతున్న వీరనారిలాగా “డోంట కేర్” అని భుజాన హండ్ చేర్ వేసుకుని కనబడినా, ఆమె తాగుడుకు అలవాటుపడి మెంటల్ పీపెంట లాగా గతకాలపు ఉపద్రవాలు తలపోసుకుంటూ మిగిలిపోవటం సప్పని జయికాంతన్ తర్వాత మళ్ళీ పదు సంవత్సరాల తర్వాత అదే కథను పొడిగించి ఈ నపలని రచించారు. ఆ విషయాన్ని ఆయనే తన ముందుమాటలో ఇలా చెప్పారు - “కథ అన్నది పాత్రలు జీవితంలో విరక్తి చెంది, కుంగిపోయి మరణించటంతోనే, వ్యధలపాలు కావటంతోనే ముగిసిపోకూడదు. ఇప్పుడ్ని మనిషిచీతంలో ఎదురయ్య కొన్ని సంఘర్షనలు మాత్రమే. మంచి రచయిత పారకులకు ఆశనూ పట్టుదలనూ పెంచాలి కాని, నిరుత్సాహాన్ని కలిగించకూడదు”.

ఈ సూత్రానికి కట్టుబడే ఆయన "గంగాతపస్స"లో గంగ పాత్రము ఒక ఆదర్శ స్త్రీగా, తన తాగుడు బలహీనతను కూడా జయించినదానిగా, ఆఫీసులో బాధ్యత కలిగిన ఉద్యోగిగా చిత్రీకరించారు. తనపట్ల అన్యాయం చేసిన వారిని కూడా క్లమించి, వారందరికీ ఉపకారం చేసిన సహనశీలిగా ఆమెను నిలబెట్టారు. మామయ్య చనిపోయినప్పుడు, అన్నయ్యకే ఆక్రమించి జరిగినప్పుడు, అన్నయ్య పీళల్ని చదివించినప్పుడు కుటుంబాన్ని ఆదుకున్న వ్యక్తిగా, ప్రభు కుటుంబంతో స్నేహసంబంధాలు కొనసాగించినప్పుడు మంచి స్నేహితురాలిగా చూపారు. అపకారికి కూడా ఉపకారం చెయ్యటానికి ఎంత ఉదాత్తత కావాలి? మేనకోడలు వసంతతో గంగ సంభాషణల్లో గంగ మనస్తుత్యం బాగా అర్థమచుతుంది.

అపతారికలో శ్రీమతి మాలతీ చందూర్ చెప్పినట్లు జయకంతన్ సమాజపు విలువలమీద తిరగబడినట్లుగా కనబడినా ఆయనలో అంతర్యాహినిగా సంస్కృతిసంప్రదాయాల పట్ల, నైతికవిలువల పట్ల ఉన్న గౌరవం గంగ పాత్రలో కనబడుతుంది. అందుకే అభం శుభం తెలియని వయస్సులో తనని భంగపరచినా, తన ప్రతి కష్టానికి అతనే బాధ్యదైనా, ప్రభునే తనవాడిగా భావించి, అతన్ని తప్ప తన మనసులోకి మరప్పారినీ రానిప్పుని గంగ గంగానది అంత ఉత్స్వాష్టమైనది. అందుకే తన చివరి జీవితాన్ని అతనితోనే గంగానది తీరంలో గడిపి, అదే గంగలో మునిగి ప్రశాంతంగా మరణిస్తుంది. జీవితమనే సముద్రకెరటాల్లో చిక్కు, మునిగి,

పోరాడి, ఎదురీత తరువాత అలసిపోయి చివరకు మౌసంలో కాంతి పొందిన ఒక ఆత్మ కథగా మిగిలిన ఈ కథ మన జ్ఞాపకాలలో నిలిచిపోతుంది.

సుమారు పన్నెండు సంవత్సరాలు సుదీర్ఘంగా సాగిన ఈ కథ రచయిత జయకంతన్ మనస్తుత్య పరిషతికి అద్దం పడుతుంది. అగ్ని ప్రవేశంలో లోకంపోకడ తెలియని అమాయకపు ఆడపీళుగా గంగ పాత్రము చూపించిన జయకంతన్ తన "సిల నేరంగళిల్, సిలమనిథర్లు" లో పట్టుదల కలిగిన వ్యక్తిగా మలచారు . ఇంక "గంగై ఎంగే పోగిరాళ్" లో చక్కని పరిపూర్ణవ్యక్తిత్వంగలదానిగా తీర్చిద్దారు.

మూల రచయిత హ్యాదయానికి అనుగుణంగా, అనువాదం చెయ్యటం కత్తిమీదసాము. నిజానికి అనువాద రచయిత తన రచనావైద్యప్యాన్ని కోల్పోకుండానే తన సొంత భాపుకతను కొంత అదుపులో ఉంచుకొని అనువాదం చెయ్యాలి. అది చెయ్యతిరిగిన అనువాదకుని లక్షణం. ఆ లక్షణాన్ని పుష్టులంగా పొందుపరచుకున్నవాడు కనుకనే శ్రీ ఏండి సుందరేశ్వర చక్కని తెలుగులో "గంగాతపస్స"ను మనకు అందించారు.

ఈ పుస్తకంలో ఈ కథకు ముందు జరిగిన కథను, ఆ కథకు ముందు జరిగిన కథను కూడా జతచేసి ఇవ్వటం పట్ల పారకులు కథకు ఉన్న నేపథ్యాన్ని తెలుసుకోవటానికి వీలు కుదిరింది. దీన్ని ఒకసారి చూడండి. అదే చదవండి. www.kurinjipubs.com ****